

Interesse for den Landsdel, jeg repræsenterer, vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om der af Landbrugsministeriet er afsendt nogen Skrivelse med det angivne Indhold. Jeg ved nemlig, at Landbrugsministeriet oprindeligt ikke har tillagt Eksporten fra Vendsyssel tilstrækkelig Betydning. Det har Ministeriet givet Udtryk i en Skrivelse af 2. April i Aar, i hvilken det i Anledning af en Henvendelse fra Bestyrelsen for Landbrugsforeningerne i Vendsyssel med indtrængende Anmodning om at søge at faa det norske Importforbud ophævet, for saa vidt angaar den Del af Jylland, som ligger Nord for Limfjorden, bl. a. hedder i nogle Linier, som jeg med den højtærede Formands Tilalelse vil tillade mig at oplæse: „Om end Ministeriet, som allerede tidligere bemærket — jfr. Skrivelse herfra af 20. December f. A. — maa formene, at en Udførsel af Kød af Kreaturer udelukkende fra Vendsyssel er uden større Interesse for Danmark, idet Udførselen i saa Fald kun vil blive yderst ringe, da Vendsyssel kun vil kunne levere et meget begrænset Antal Kreaturer, har man dog ment ikke at kunne eller burde sidde fornævnte indtrængende Opfordring overhørig.“ Jeg mener, at det af denne Skrivelse fremgaar, at Landbrugsministeriet ikke har tillagt Eksporten fra Vendsyssel den Betydning, som Ministeriet burde have tillagt den. Jeg er ganske enig i, hvad den højtærede Landbrugsminister sagde forleden Dag, at det gjaldt om at faa Kødeksporten i Gang paa ny, selv om det kun blev en begrænset Eksport, og jeg kan derfor ikke billige den Holdning, Landbrugsministeriet tidligere synes at have indtaget i denne Sag. Men selv om den fra norsk Side udtrykte Opfattelse af Forholdet i December Maaned f. A., som jeg nævnte, maa have været den rigtige, har Landbrugsministeriet altsaa efter det Svar, den højtærede Landbrugsminister gav mig forleden Dag, den 19. Januar i Aar godkendt et fra norsk Side modificeret Forslag, og dette Forslag er efter de Oplysninger, den højtærede Minister har givet mig, ikke traadt i Kraft i Norge, skønt det var stillet fra norsk Side og godkendt i Danmark i den Form, hvori det var stillet fra den norske Regerings Side. Det forekommer mig at være et Forhold, som fortjener Paaagtelse. Det forekommer mig at være et Forhold, som man ikke skulde have ventet fra den norske Regerings Side. Og at heller ikke den norske Offentlighed havde ventet noget saadant, finder sit Udtryk i et Interview med Ekspeditionssekretær Fauchald i det norske Landbrugsdepartement, som findes i det norske Blad „Aftenposten“ for 22. Januar i Aar,

i hvilket vedkommende Journalist bl. a. spørger Ekspeditionschefen om følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilalelse gerne vil citere: „Det kan vel ikke godt tænkes, at Regeringen vil afvise en Ordning, som det norske Departement med veterinæragskyndiges Billigelse har bragt paa Bane for Danskerne og — som det ser ud til — gennem Forhandling har faaet fikseret efter sine Betingelser?“ „Dette Spørgsmaal kunde Ekspeditionschefen ikke inklade sig paa at besvare“, hedder det i Interviewet. Den nuværende norske Landbrugsminister har ifølge et Interview, der findes i Bladene i disse Dage, udtalt sig om den Debat, der har været ført her i Rigsdagen om dette Spørgsmaal. Men jeg finder ikke, at den norske Ministers Svar, saadan som det foreligger i telegrafisk Uddrag, giver noget Svar paa det Spørgsmaal, som den norske Journalist den Gang stillede. Ekspeditionschefen i det norske Landbrugsdepartement, og dog tør jeg sige, at der ikke findes noget Spørgsmaal, som man i Nordjylland med saa stor Længsel venter paa at faa besvaret som just det Spørgsmaal, som den norske Journalist i Januar i Aar stillede til Ekspeditionschefen i det norske Landbrugsdepartement. Jeg vil derfor haabe, at den højtærede Landbrugsminister maa faa Ret i den Fortrøstning, han udtalte, at man i ledende Kredse i Norge snart vil gaa til en Forhandling, som virkelig giver fri Bane for den Udveksling af Varer, som begge Landes Befolkning er interesseret i, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, at han straks paa Foranledning af denne Debat retter en ny indtrængende Opfordring til den norske Regering om at bringe dette Spørgsmaal i Orden, ogsaa ud fra det Synspunkt, at det er af afgørende Betydning for det praktiske nordiske Samarbejde, at dette Spørgsmaal kommer i Orden, og at der bliver givet et Svar paa, hvorfor man fra norsk Side ikke vil sætte den norske Ordning i Kraft, som de norske veterinæragskyndige har erklæret for betryggende.

Jeg har dernæst nogle faa Bemærkninger endnu, jeg gerne vil tillade mig at gøre. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder svarede mig paa min Henstilling vedrørende Postbilruten Fjerritslev—Aggersund—Løgstør, at Postvæsenet ikke vil gaa med til den Ordning, jeg i Tilslutning til Andragender fra Befolkningen deroppe her havde ført frem. At Postvæsenet ikke vil gaa med til en saadan Ordning, vidste jeg. Det vidste jeg af de Forhandlinger, jeg har ført med Generaldirektoratet for Postvæsenet, før jeg her i